

at der ikke kunde være tilbeelt Oidermænds-institutionen Politimyndighed, da denne Bestilling jo ikke gaaer paa Umgang mellem Personerne, men hviler paa Gaardene, saaledes at endog saa ugifte Fruentimmer og Enker kunne blive Oidermænd, hvilket jeg i min Erfaring ogsaa har seet at have været Tilfældet; men dette er atter et yderligere Beviis paa, at, naar Alt kommer til Alt, have vi i Ugenffab af Politti kun Sognefogder. Der er mange Steder, hvor der ikke har været saa saa Klager derover, og der er ikke skeet saa saa Indstillinger trindtom i Landet til Amtsrædet om at ansætte flere Politimænd i Amtsrædsfredene. Enkelte Steder — thi det er skeet enkelte Steder, hvor der er indgivet Andragender derom — er denne Foranstaltning bleven opsat indtil videre. Naar nu Stillingen virkelig er saaledes, at der, som man maa haabe, forestaaer en heel Omordning af Politivæsenet paa Landet, anseer jeg det — for ikke at foregribe denne — ikke for rigtigt for Diebliffet at røre noget væsentligt ved Sognefogedinstitutionen paa Landet. Den ærede Forslagsstiller meente vel, at det Lovforslag, som her foreligger, ikke vilde være til Svækkelse af Sognefogdernes Politimyndighed paa Landet eller deres Indflydelse som Politimænd, men at det snarere vilde tjene til at styrke den. Dette troer jeg imidlertid ikke vil være Tilfældet. For det Første seer jeg, at Sognefogdernes Pligt som Politimænd i dette Lovudkast ikke er væsentligt berørt — det skulde da fornemmelig være § 6, der omhandlede den — men Ordningen er jo her overladt til Instruxen; ellers gaaer Lovudkastet alene ud paa, paa hvilken Maade Sognefogderne skulle komme tilstede. Nu hører jeg ikke til dem, som troe, at det vil være det Allerheldigste atter at faae Sognefogderne til at staae som hidtil, som en Blanding af Communalembedsmænd og Politimænd; jeg betragter Forholdet som heldigt ordnet saaledes, som man har faaet dem stillede nu, efter den Reform, som vi fik i vore Landboforhold næstforegaaende Aar, saavel med Hensyn til Væsenet som med Hensyn til Communævæsenet, nemlig at de staae og betragtes alene som Politimænd. Derved ere Sognefogderne bedre

istand til at opfatte deres Pligter; disse ere ikke saa alsidige, som de tidligere vare, og derfor maa man forudsætte, at Sognefogderne ville kaste sig med mere Energi over deres Politipligter. Det, at Sognefogderne, efter dette Lovudkast skulle indstilles af Sogneraadet, troer jeg ikke vil styrke dem; jeg har endog saa Frygt for, at det Modsatte kunde blive Tilfældet, og jeg er af den Mening, at de fleste Sogneraad helst vilde være frie for denne Indstilling. Derhos forekommer det mig, at det vilde være en temmelig vanskelig Opgave for Sogneraadet, altid — thi det maa man jo forudsætte, at de vilde gjøre sig Umage for — at finde de Mænd, der særlig egnede sig til Sognefogder, thi det er ikke altid sikkert, at de havde saa nøie lagt Mærke til den Slags Folk, saa at de vare visse paa at træffe det rette Valg. Jeg anseer det for rigtigt at lade Politimesteren, som bærer Ansvar for Polittiets Udførelse paa Landet, tillige bære Ansvar for de Sognefogder, der blive valgte, og jeg siger: lader os saa lidt som muligt blande Sogneraadets Medlemmer ind i at bære dette Ansvar. Naar man mener, at det ikke skulde svække Sognefogdernes Stilling, at de skulde være ulønnede, da er jeg i den Henseende fuldstændig enig med den ærede Rigsdagsmand for Odense Amts 5te Valgfreds (G. M. Petersen). Vi have allerede ulønnede Bestillingsmænd nok paa Landet; lader os ikke i nogen væsentlig Grad forøge deres Antal og lader os særlig ikke forøge dem med Hensyn til de Spørgsmaal, som dette Lovudkast angaaer, nemlig Politiorrdningen. Det staaer sig ikke godt med Ordningen nu; der har jo været nok, som have udtalt sig om denne Sag, og jeg vil blot henvise til Forhandlingerne om den saakaldte Hundeskattlov, som for et Par Sessioner siden blev os forelagt; der fremkom der ikke saa saa stærke Udtalelser i den Retning. Grunden, hvorfor jeg antager, at det, der her foreslaaes, vil svække Politirts Ordning paa Landet, saalænge Sognefogderne ere de eneste Politimænd, man har der, er, at det efter min Mening da vil blive uundgaaeligt, at man langt hyppigere maatte verle Sognefogder end nu. Jeg troer ikke, at nogen Mand,